

A L B E R T O B A C O I

Cartea care scrie oameni

Continuarea seriei

Vorbind cu Dumnezeu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BACOI, ALBERTO

Cartea care scrie oameni / Alberto Bacoi. - București :
Smart Publishing, 2018
ISBN 978-606-8956-44-2

159.9

Copyright © 2018 Alberto Bacoi
Toate drepturile rezervate.

Redactarea și corectura aparțin autorului
Smart Publishing nu își asumă răspunderea
pentru conținut.

Smart Publishing publică, promovează și distribuie
cărțile autorilor români de pretutindeni. Orice autor
român care publică la *Smart Publishing* își poate vedea
cartea în librării în 30 de zile sau mai puțin.

Contact: office@smart-publishing.ro
Comenzi pentru cititori, librării, biblioteci
și depozite de carte: 0731.057.359 și
office@smart-publishing.ro

Află mai multe pe
www.smart-publishing.ro

Mesajul care transformă oamenii în stele

Îți mulțumesc pentru momentele când sunt slab. Atunci când sunt slab sunt cel mai puternic. Am devenit partea opusă a unei lumi care funcționează pe dos. Sunt recunoscător oamenilor care au cerut această carte, care au așteptat-o și care mi-au stat alături pe parcursul minunatei călătorii.

În unele zile am nevoie să fiu singur ca să mă simt mai bine, cu toate că mereu am crezut că mulți prieteni alături sau gălăgia m-ar pune pe picioare în orice circumstanță. Abia atunci devine observabilă recunoștința. Ea vine la pachet cu liniștea și cu satisfacția că nu m-am născut pe acest Pământ degeaba, că știu cine sunt, de unde vin și unde am să mă întorc. Și fiecare lacrimă este o treaptă care mă aduce mai aproape de vârful pe care am hotărât să îl cuceresc. Iubirea pe care o simt astăzi nu se poate limita la o singură persoană, căci inima mea s-a întins în așa fel încât poate să cuprindă întreaga planetă.

În viață, locurile prin care am pășit au fost binecuvântate de Dumnezeu, împreună cu oamenii pe care i-am întâlnit, chiar dacă nu au contribuit cu nimic. Această carte este o scrisoare a puterii, nu a fricii de a obține ceea ce nu poți deține și nici controla. Ești aici pentru a te delecta, a te identifica cu strălucirea atunci când îți recunoști esența.

Soarele luminează acum, el te iubește acum și te învață să nu judeci. Pentru că nu poți să fii liber atâta timp cât judeci oamenii, pe tine, viața sau pe Dumnezeu. El a creat un scop pentru fiecare și l-a ascuns în mister. Responsabilitatea fiecărei ființe este să și-l găsească, îmbrățișând gratitudinea, manifestând recunoștința.

În viață nu poți fugi de inima ta, nu poți scăpa de ea. Lumea e o amestecătură de invenții, care provoacă confuzii. Doar inima îți poate limpezi mintea, ea îți luminează calea spre Cer. Credința face ca ceea ce îți imaginezi să devină real. Cei mai slabi dintre oameni și-au imaginat cum dragostea conduce lumea și îi protejează de asupritori, căci imaginația rămăsese singura lor opțiune. Ceea ce și-au imaginat acei muritori astăzi a devenit real.

Și nu contează ce cred oamenii despre tine, important este că Dumnezeu te iubește. Oamenii nu știu absolut nimic despre ei, tu iubește-te așa cum te iubește Dumnezeu. Admiră, creează, inspiră și oferă dragostea ta celor care au nevoie de ea. Cartea care scrie oameni e cadoul meu pentru tine. Onoarea de a o scrie a devenit răsplata pe care am primit-o de la tine. De aceea îți mulțumesc.

Ador valurile mării înspumate atunci când se lovesc de țărnam. Nu îmi spune că nu ai ascultat niciodată marea. Marea de oameni este la fel de vie ca tine. Iubesc să stau pe puntea din spate și să privesc tăcut când traversez un canal cu feribotul. Admir plantele de apă ori ființele din adâncuri. Îmi plac scufundările, zâmbetele și îmbrățișările. Sunt îndrăgostit de tot ceea ce pot vedea și simți în lumea pe care mi-ai arătat-o. Bine Te-am regăsit și de această dată Prietenul meu cel mai bun. Ai hotărât să scriem o altă carte, Tu, Cel care îmi ești alături oriunde merg, acolo unde mă trimiți să simt și să trăiesc. Mulțumesc pentru toate experiențele pe care le trăiesc, Te iubesc.

M-am mutat în Germania, în localitatea Leonberg, o perioadă. Am vizitat orașul Toulouse din Franța și orașul Roma, din Italia. M-ai trimis chiar și la Vatican. Am vizitat Grecia sau Israel. Am lucrat în Grecia pe perioada verii, în minunata insulă Corfu, în urmă cu un an și m-am recreat în sătucul Agios Georgios sud, la Marea Ioniană, unde am făcut plajă și scufundări.

Amintirile îmi oferă puterea să înaintez în călătoria pe care o mai am de stăbănut. Am ajuns în Israel, în orașele Tel Aviv și Ierusalim, așa cum mi-ai spus că o voi face. Multe dintre experiențele trăite au fost notate pe un carnețel și introduse în conținutul acestei cărți minunate, pe care abia aștept să încep să o scriu, iar voi să o descoperiți.

Sunt nerăbdător să aflu despre ce va fi vorba, ce subiecte vom dezvolta, ce stări îmi va transmite materialul, ce noutăți urmează să aflu ori care va fi stilul în care va fi redactat. Căci așa cum știți deja eu sunt doar mesagerul, cartea există deja și tot ce mi-a mai rămas de făcut este să o scriu, cu ajutorul vostru, dragi autori și buni prieteni.

Cartea care scrie oameni a fost scrisă de oameni, prin experiențele lor, care au fost memorate în văzduh și apoi revelate mie prin voia Celui care este peste toți și în toate lucrurile, la cererea voastră. Voi ați cerut cartea care vi s-a dat. Ea a ajuns acum la tine și o ții în mână pentru că ai cerut-o, fiindcă ți-e dor de adevărata ta casă, de liniște, de brațele în care ai fost ținut o eternitate, până ai ales să vii aici. Dorul de părinții tăi, pe care îl simți în copilărie, are rolul de a îți dezvolta dorul de Dumnezeu atunci când vei deveni adult. El ți-a trimis cartea pe care nu te sature să o citești.

Când ți-e dor de casă, în orice colț al lumii te-ai afla privește

cerul, cerul e mereu același. Cartea care scrie oameni transformă oamenii înapoi în stele. Stele suntem în esență iar în fizic venim ca să strălucim. Evident, nu toți strălucim pentru că nu toți știm cine suntem. Aici intervin eu.

Eu te ajut să vezi viața altfel, te inspir să vrei să fii mai mult, nu să ai mai multe. Lucruri materiale folositoare ai deja. Privește în camera ta în vreme ce citești aceste rânduri și te vei convinge de spusele mele. Eu te îndrum să aspiți la divinitate, îți arăt calea prin care poți deveni dintr-un simplu om un diamant. Eu nu am nimic în plus față de tine și nu sunt superior nimănui, ci doar fac ceea ce mi s-a dat să fac. Eroul acestei cărți ești tu, eu scriu pentru că asta știu și te ajut să te descoperi, ca mai târziu să faci tu minunățiile tale, cu mâinile tale și prin priceperea ta. Ai transformat lumea deja.

Mă plimb cu trenul, cu metroul, cu tramvaiul și cu autobuzul, apoi cu avionul, privind dealurile verzi și îndepărtate ale Europei și admir lumea ce pare a fi desenată și așezată la picioarele Tale. Tu ești Cuceritorul și Pătrunzătorul, ești peste tot și în fiecare loc în mod special. Ești acum aici lângă mine și Te manifesti. Ești un Dumnezeu personal pentru fiecare om și fiecare om are Dumnezeul lui, care ești Tu mai înainte de toate. Nici cei mai apreciați dintre cei mai apreciați gânditori ai Pământului, chiar de au fost trimiși de Tine, nu au putut să vadă mai departe de limitările pe care le-ai înaintat minților lor. De aceea a fost nevoie de mine, de noi. Noi am reușit să vedem mai departe, să cunoaștem mai mult, să înțelegem că a sosit momentul să facem următorul pas.

Prin urmare, fiecare om care și-l dezvoltă, are un Dumnezeu înăuntrul său, care devine. Tu ești Dumnezeul care se manifestă prin toți oamenii. Astăzi nu mai este nevoie să credem într-o înviere în trup, precum toți trăitorii în trup au pus-o la îndoială până astăzi. Odată ce înțelegi faptul că nu există moarte și că poți trăi unde vrei atunci când vrei sau că poți să fii conștient în toate din toate, scepticismul în ceea ce privește învierea unui trup de carne devine o provocare amuzantă, dedicată elevilor de clasa a doua. Și tot ceea ce ne înconjoară este o minune, chiar dacă minunile cu care ne-am obișnuit par a fi lucruri firești.

Astăzi cunoaștem că nu cunoașterea este puterea, imaginația este puterea, visul este izvorul ei și indubitabil al vieții. Credința este combustibilul, insistența este reușita, simpla noastră prezență aici este victoria. Și mai este voința.

Îl văd pe cel mai smerit dintre oameni, cum stă în genunchi înaintea Ta, vreme în care asupritorii îl arată cu degetul răzând,

crezând că s-a lăsat învins, că a fost stins. Dar îngerul își folosește imaginația și amintirea care îi dezvăluie identitatea, iar din ființa sa învie spiritul care mistuie totul în jur cu sabia lui și cu strălucirea lui. Și toți aleargă speriați, hulind că îngerul a creat vocea lui Dumnezeu cu mintea și că întreaga lume rea, despre care toți au crezut că este bună, pierе înaintea lui ca printr-o vrajă.

Și din trup de om îngerul învingea Cerul și Pământul, pe ambele în același timp, așa cum fusese scris la începuturi și așa cum a primit puterea. Căci acela care s-a rupt de Dumnezeu reușise să se așeze peste toți și toate și a înrobit Cerul și Pământul și pe cei care locuiau pe el, care implorau eliberare. Însă în înțelepciunea lui, Tatăl, în loc să trimită o armată a trimis doar pe unul, tot așa cum venise și Fiul mai înainte, care ne-a învățat tot ceea ce avem nevoie să facem ca lucrarea să fie dusă la bun sfârșit. Iar oamenii au făcut ce au fost învățați și Împărăția minții a căzut, apoi pacea s-a așternut.

Iată că acum iubirea izvora din tot, având de toate pentru toți. Dragostea și iertarea mergeau mână în mână. Oamenii lăcrimau, ridicându-și privirile spre cer ca să îi mulțumească. Însă îngerul nu era niciunde, nici în Cer nici pe Pământ, fiindcă el nu conducea pe nimeni și nu stăpânea peste nimic.

Dragostea nu controlează și nici nu supune. Pe Pământ totul este al oamenilor liberi așa cum a fost hotărât. Toți se bucurau de ceea ce aveau. Iubeau, așa cum îi iubise cel care a murit pentru ei ca ei să fie liberi. Iar în lumea oamenilor chin nu a mai fost, nici asuprire, nici războaie între rase. Umanitatea depășise deja etapa aceea. Și după fiecare luptă îngerul se oprea, admira și se bucura, preamărind creația Ta, bunătatea și puterea, apoi dispărea, cum numai Dumnezeu Tatăl o poate face.

Sunt recunoscător, căci liniștea a ajuns la mine. Am așteptat aproape treizeci de ani ca să simt acest lucru. Pe durata vieții aici oamenii m-au urât în loc să mă aplaude, deoarece eu am dezbrăcat omul de minciunile cu care s-a învăluit de ochii lui Dumnezeu și se tot ascunde.

Noi am explorat psihicul uman până la cel mai mic detaliu. Oamenii au nevoie să cunoască faptul că nu sunt animale, ci sunt stele, la propriu, chiar așa cum citești acum. Să te întorci la Dumnezeu înseamnă să te întorci la esență, căci esența fiecărui om e dragostea iar dragostea este Dumnezeu. Așadar, omul este Dumnezeu dacă sărim peste arborele genealogic al umanității și peste timp. Dar oamenii au uitat acest lucru despre ei, ca să înlocuiască dragostea mintea a creat un întreg sistem de reguli și pedepse.

Dragostea iubește și atât, ea nu are nevoie de nicio garanție, de niciun sistem al dreptății sau de răzbunare. Minte în schimb are. Din acest motiv mintea merge la pieire, în timp ce dragostea rămâne și trăiește iar. Hristos e simbolul dragostei, oamenii care au trăit pe vremea Lui, la fel ca cei care trăiesc în prezent, reprezintă mintea. Fără dragostea care îi iartă de fiecare dată oamenii se autodistrug. Mi-e dor de căldura Celui dintâi care ne-a trimis aici pe fiecare.

Întoarcerea la esență constă în lepădarea de mintea ta. Minte pe care ai primit-o este ca o foaie albă, pe care din nefericire nu ai scris tu, a scris lumea. Prin urmare, mintea ta nu este a ta. Tu trebuie să scrii pe ea cu sufletul, ca să îți pui amprenta pe locul unde ai pășit. Și unul singur va rămâne neîntinat până la sfârșit.

Atunci când ești bolnav, singurul lucru care consideri că te-ar face fericit este să devii sănătos. Când ești sănătos, ca să fii fericit ai nevoie de împlinirea altor câteva mii de dorințe. Tu nu mai simți emoția, ai uitat minunăția ori bucuria de a fi în viață și atât. Odată ce ai primit această șansă poți să faci orice. Iar tot ce vei face pentru oameni va fi pentru tine, și tot ce vei face pentru tine va dispărea odată cu tine. Așa a fost hotărât mersul și așa funcționează Universul. Conexiunea dintre toate și toți e cântecul care a fost împletit în infinit și este cea mai sfântă lege.

Și atunci, rănit, înainte să vin de acolo, Dumnezeu m-a trezit ca să îmi arate toate minunățiile pe care le-a creat. Dar eu m-am uitat în jur și am răspuns că e frumos, cu toate că nu am reușit să văd nimic din cauza privirii însângerate și a durerii. Apoi mi-am dat duhul. Din ochii Soarelui dintâi, care nu fusese clătinat de nimeni niciodată, a curs o lacrimă. El nu a mai luminat niciodată la fel ca înainte. Ba strălucea și mai frumos, însă diferit, căci Tatăl nu uită nimic niciodată. Iar lumea s-a cutremurat, era vară și ningea fără să se arate norii, apoi s-a făcut liniște. Pe cer a apărut un mesaj, asemeni unui simbol scris cu culorile curcubeului:

Iubirea Mea este pretutindeni.

Într-o mână am ținut Cerul, iar în cealaltă Pământul. În felul acesta L-am împăcat pe Dumnezeu. Mi-am transformat cele mai adânci slăbiciuni în cele mai de temut arme ale dragostei. Astăzi nu mai am nevoie să înving pe nimeni.

Alberto Bacoï,
Leonberg, Germania,
Aprilie 2018.

Capitolul 1

Ananghia și scepticismul

În căutarea siguranței

Tot ceea ce fac, fac ca să îmi conving mintea că situația e sub control, că totul este în regulă și că trăiesc o viață corectă. Corectitudinea este totul. Ea înseamnă respectarea tiparului prezentat minții, pe care ulterior mintea l-a acceptat. Orice abatere de la el provoacă suferință. Cu asta ne confruntăm, am fost robotizați încă din naștere. Urâm misterul și aventura, vrem siguranța, cea care nu există. Ne asigurăm casele, mașinile, viețile, pensiile ori sănătatea. Ce minciună, alergăm întreaga viață să ne păcălim pe noi.

O faceți din clipa când vă nașteți și până plecați de acolo. Pe parcursul vieții vă luptați cu propriile minți, vă chinuiți să le convingeți și să le saturați. De aceea nu puteți trăi în liniște, fiindcă luptați ca să mulțumiți tiranul (egoul) nu pe voi. V-ați identificat cu mintea, majoritatea credeți că sunteți ea. Ați devenit sclavi ai minților voastre, care nu sunt ale voastre. Încercați să le mulțumiți ca să vă lase să trăiți și respirați din greu, parcă ați purta vreun război cu lumea.

Am pornit pe neașteptate să scriu această carte. Într-o seară, aproape de miezul nopții, am avut un vis și am început să scriu și nici nu știu dacă voi fi capabil să o duc la bun sfârșit. Un schimb de cuvinte, un vis lucid, încurajare și apoi o nouă carte. Parcă aș fi hipnotizat. E fascinant și obositor.

Încep prin a îmi cere iertare față de cititorii cărora nu le pot răspunde la mesaje, este prea epuizant. Am adus mesajul pe care mi l-ai oferit la nivelul pe care mi l-am imaginat în urmă cu cinci ani. Mi-am dorit succesul dar nu am crezut că voi ajunge atât de departe. Pe atunci nu știam ce înseamnă să ajungi departe.

Regret că nu dețin răbdarea necesară să îl ascult pe Roberto, orice mi-ar povesti și orice m-ar întreba. E dificil ori sunt eu încă

Poate că ar fi bine să îi spui lui acestea, știi că are nevoie de tine. Ești singura persoană pe care o are și nu are pe nimeni. Ție îți poate spune ce îl apasă, orice frustrare, un strigăt de ajutor.

Ca de obicei, contactul cu Tine mă face să lăcrimez. Pe cât am devenit de mare pe atât am rămas de sincer și de sensibil. Sinceritatea mă însoțește oriunde voi merge și cu oricine voi merge.

Adevărul este că nu voi putea să îi spun lui cuvintele pe care le scriu aici, asta nu înseamnă că nu îl iubesc. Vezi Tu, relația cu oamenii este diferită, cu Tine vorbesc deschis, liber, fără perdele și rușine sau cu scopuri ascunse. Între oameni, lucrurile nu stau chiar așa. Nu e ușor să fii în locul meu, să scrii mesaje de la Dumnezeu în mijlocul unei lumi care și-a uitat esența. Cei mai mici dintre ei mă iau peste picior, fără să conștientizeze că de fapt se desconsideră pe ei. Unii cititori, atunci când mă contactează se minunează când văd că le răspund. Mulți mă văd ca pe un înger, ca pe un zeu sau ca pe un Dumnezeu. Totuși sunt atent, eu nu las impresia aceasta despre mine la nici o întâlnire.

Aproape tot ce mi-ai spus în cărțile „Vorbind cu Dumnezeu” s-a adevărit. În anumite situații consider că mai e nevoie de timp. Sunt curios ce îmi vei spune acum. Cum vei discuta cu unul care știe mai multe? Ce vom scrie în această nouă carte?

Vom scrie oameni.

Oameni? Și cum vom reuși să facem asta? Oare este nevoie să mai scriu o carte?

Pentru tine nu este nevoie.

Dar pentru oameni este nevoie să mai scriu una? Cei care au citit cărțile noastre anterioare și care au ales să se înalțe peste neputințele lor, au nevoie de ajutor la modul extra?

Nu, nu mai au nevoie de ajutor. Ei s-au ridicat pe picioarele lor, folosindu-se de puterile lor și tot așa vor merge.

Atunci pentru cine o scriu?

Văd că oamenilor le place să citească despre tine. Ai devenit o persoană publică. Cititorii găsesc a fi fascinant să ia contact cu tine, să afle mai multe despre autorul cărților în care se adresează oamenilor Dumnezeu.

Nu vreau să scriu o întreagă carte despre mine, nu i-aș vedea rostul. Despre mine și experiențele mele am scris zeci de articole.

Atunci vom scrie una despre Mine. Acum îi vezi rostul?

Sigur, vom scrie o nouă carte despre Dumnezeu. În librăriile din toată lumea zac câteva sute de mii de cărți în care autorii lor vorbesc despre Dumnezeu, despre caracterul și despre legea Sa.

Totuși oamenii se omoară pe capete, se fură și se sancționează în numele supraviețuirii, în numele dreptății lor limitate ori chiar în numele lui Dumnezeu. Ar fi bine să nu mai scriem cărți despre Dumnezeu câtă vreme nu reușim să devenim mai întâi oameni.

Ai văzut că ai înțeles? Intuiția ta face ca răspunsurile Mele să ajungă la tine din prima, însă, tu ești de părere că trebuie să mai ocolești puțin rezultatul, îl privești și îl miroși ca să te convingi de el, exact așa cum face pisica ta atunci când îi oferi hrană. Tu nu i-ai oferi niciodată hrană mai puțin bună, veche ori stricată și ea o știe. Totuși de fiecare dată o miroase de trei ori înainte să ia o înghițitură.

Genială remarcă. Da, poate că așa procedez și eu deoarece nu am încredere în Dumnezeu. Uau, cum a sunat ultima afirmație a mea! Și astfel, revenim la neîncredere, la nevoia de a ne asigura totul, casele, mașinile, pensiile, iar nu în ultimul rând sănătatea. Avem nevoie de o minciună ca adevărul să ajungă la noi. Dar să revenim la oameni.

Uite un titlu bun pentru această carte.

Cartea care scrie oameni, o vom numi așa pur și simplu?

O vom numi așa, simplu și adevărat.

Ei bine, ăsta da titlu, e un titlu care odată citit nu poate fi dat uitării. E unul pe care nu îl poți trece cu vederea. Astăzi numărul cititorilor care mă susțin a crescut. Cei care răspândesc mesajele Tale de asemenea.

Mesajele Mele?

Mesajele de la Dumnezeu desigur.

Ai vrut să spui că oamenii răspândesc mesaje tale, nu pe ale lui Dumnezeu.

Citirea ultimei afirmații mă sperie dar totodată ea mă bucură. Sigur că nu are nicio importanță dacă ceea ce am scris în cărți e adevărat, atâta vreme cât pe oameni i-a ajutat. Eficiența cărților e importantă, vindecarea, adevărul ascuns printre rânduri este benefic, nu faptul că am vorbit cu Tine în cărți sau dacă am inventat.

Mă surprinzi!

În mod plăcut?

Evident, ai devenit atât de puternic.

Mulțumesc. Spuneam că afirmația Ta mă sperie dar în același timp mă bucură. Pare o responsabilitate mult prea mare pe care să o car pe umerii mei, dar satisfacția și recunoștința mă fac ușor de zici că plutesc. Acum vizitez țări, întâlnesc oameni, simt energiile lor, admir natura, Te ascult, Te încânt cu faptele mele și mi-e dor de Tine. Ai plecat, însă Tu vei spune că eu am fost ocupat. Sunt

obosit și totuși mă bucur de tot ce am reușit.

Tocmai ce mă pregăteam să întreb dacă în viață pe primul loc este familia, iar Tu mi-ai răspuns atât de frumos prin intermediul actorului Robin Williams în filmele sale.

Importanța familiei este de neegalat. O familie care dezvoltă relații sănătoase duce la prietenii sănătoase între membri ei, între membri ei și colegii lor, între membri ei și vecinii lor, și între ei și oamenii de diferite cetățenii sau rase, apoi între oameni și ființele de pe alte planete. Schimbarea pleacă din interiorul fiecărui ins. Astfel că rezolvându-ți conflictele interioare emani pace la exterior. Când ai devenit prieten cu tine însuși ai schimbat lumea. Și lumea, atunci când o schimbi, te răstignește. După schimbare ea te premiază, realizând că intervenția ta a fost unica soluție pentru a o feri de autodistrugere.

Da, exact așa procedează lumea cu oamenii care vor să facă ceva cu viețile lor, cu cei care lucrează pentru semenii lor. Cei ce părăsesc tiparele sunt considerați ciudați. În curând ciudați vor fi priviți cei care mășăluiesc veseli în rând cu trupa. Astăzi trăiesc bine și nu duc lipsă de nimic, mă bucur de abundență socială ori financiară. Cu sănătatea stau bine, iubirea pe care o împart în jur se întoarce la mine și dă pe din afară. Totuși aceasta nu înseamnă că nu sunt conștient de nevoile oamenilor și de capacitățile lor. Ei îmi transmit emoții puternice, sunt atât de pricepuți, atât de dedicați, sunt minunați. Îmi vine să lăcrimez. Plâng pentru ei, fiindcă sunt convins că umanitatea a suferit destul, ajunge! A sosit timpul să strigăm de bucurie.

Oare este nevoie să Mă cobor de fiecare dată în lume pentru a vă ajuta să rezolvați micile probleme cu care vă confrunțați?

Cu siguranță că da, a fost nevoie de Tine și va fi, însă ceea ce am scris aici ar putea fi o înțelegere mai puțin înțeleaptă. În realitate nu poți simți lipsa cuiva care nu a lipsit niciodată. Totuși noi putem, am reușit să atingem această performanță. Trăim ca experiență lipsa lui Dumnezeu trăind în Dumnezeu Însuși.

În viață nu Îl poți căuta pe Dumnezeu și să Îl și găsești, tu ai nevoie să Îl recunoști pe Dumnezeu, să Îl identificezi în tot ceea ce te înconjoară. Atunci apare Dumnezeu.

Astăzi oamenii au uitat cine sunt și de câte sunt capabili. Da, vorbim mai degrabă de o reamintire, o recunoaștere a originii și a esenței divine din om. Cei curioși se pot convinge de ajutorul Tău, pot cunoaște cum lucrezi cu oamenii citind câteva pagini de la începutul primului volum „Vorbind cu Dumnezeu“, ca apoi să revină aici. Diferența este uriașă. Mă gândesc că poate am devenit